

III GMINNY KONKURS PAPIESKI:

„Wy jesteście moją nadzieją!”

Młodzież o życiu i nauczaniu

świętego Jana Pawła II.

Temat pracy: **„Chrześcijaństwo to Chrystus!
To Osoba! To Żyjący!”** Określ jaki obraz
chrześcijanina zawarł św. Jan Paweł II w swoim
nauczaniu.

Symbol ucznia: **DORI/ Dorota Laufer**

Nazwa i adres szkoły: **Publiczne Gimnazjum**

im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Jeżowem

Opiekun: **Teresa Komsa**

"Chrześcijaństwo to Chrystus! To Osoba, to Żyjący". Te słowa wypowiedział Jan Paweł II w 2002 roku, podczas XVII Dnia Młodzieży w Toronto. W swoim nauczaniu Jan Paweł II głosił, iż chrześcijańskim powołaniem jest miłować Jezusa i sprawiać, aby inni Go miłowali. Mówiąc, że Jezus jest osobą żyjącą chciał podkreślić Jego bliskość w naszym życiu codziennym. Chrześcijaństwo nie powinno być dla osoby wierzącej po prostu księgami, przykazaniami, lecz Osobą, która jest obecna w naszym życiu każdego dnia - Jezusem Chrystusem. *Niech w centrum waszego życia będzie słowo Boże. Pamiętajcie zawsze, jak to słusznie podkreśla Katechizm Kościoła Katolickiego, że «wiara chrześcijańska (...) nie jest religią Księgi. Chrześcijaństwo jest religią słowa Bożego, 'nie słowa napisanego i milczącego, lecz Słowa wcielonego i żywego'»(KKK, n. 108)*. Według Jana Pawła II tylko Bóg wie, co kryje się we wnętrzu każdego człowieka. Otrzymujemy liczne łaski, gdy przyjmujemy Go do serca i chcemy żyć z Nim w zgodzie oraz jedności.

Jedną z misji prawdziwego chrześcijanina jest służyć Chrystusowi i Jego mocą służyć całemu światu. Być sługą Chrystusa oznacza iść z Nim przez życie i Go naśladować, ponieważ bez tego człowiek nie zrozumie tajemnicy swojego istnienia. Bez Chrystusa gubimy się, nie potrafimy odróżnić dobra od zła i ulegamy pokusom. Chrześcijanin ma swoje myśli oraz czyny ukierunkowane w stronę Jezusa i dąży do spotkania z Nim w niebie, ponieważ Go miłuje. Trzeba poddać się woli Chrystusa i uznać Jego panowanie, ponieważ tylko wtedy On nas zbawi. Jan Paweł II mówił: *Starajcie się przede wszystkim pogłębiać osobisty kontakt z Chrystusem przez czytanie Ewangelii, rozważanie tajemnic wiary i modlitwę. Spotkanie z Chrystusem, wsluchiwanie się w Jego głos i rozmowa z Nim przybliżają człowieka do Boga i czynią go «bliźnim» dla braci.*

Zbawienia nie dokona sama w sobie żadna formuła, księga lub tekst, bo bez Jezusa nie istniałyby i nie miałyby większego znaczenia, więc zrobić to może tylko On sam. Na przykład: osoba wykształcona może znać wiele tekstów religijnych, ale słabo kochać Jezusa, a osoba o nieco uboższej wiedzy- miłować Go nade wszystko. Wiara której z nich będzie mocniejsza? Ja osobiście uważam, że tej drugiej. Człowiek wierzący nie może traktować Jezusa jako kogoś obcego, o kim tylko słyszy, ale Go nie zna. On uznał nas za swoje rodzeństwo i dlatego powinniśmy traktować Go jak brata, tzn.: zwierzać się Mu, dzielić się z Nim dobrymi oraz złymi wieściami i żyć się - przez modlitwę. *Modlitwa – mówił - uczy Bożych metod działania. Oczyszcza ze wszystkiego, co oddziela od Boga i ludzi, co zagraża jedności. Wznosi spojrzenie człowieka do oglądu spraw z Bożej perspektywy. Modlitwa chroni*

też przed pokusą małoduszności, ciasnotą serca i umysłu. Jest szkołą cierpliwości, pokory, źródłem nadziei. Stanowi wyraz wiary, nadziei i miłości, a zarazem przyczynia się do rozwoju tych cnót.

Aby chrześcijanin prawdziwie poznał Jezusa musi też słuchać Ewangelii, znać ją i czytać, ponieważ Jego obraz i tajemnica jest w niej ukazana. Jan Paweł II zwracał też uwagę na wartość życia każdego człowieka, jego osobową godność, płynące z niej zobowiązanie do rozwijania w sobie człowieczeństwa, do wybierania jako postawy życiowej „być” a nie „mieć”, do spełniania siebie poprzez bycie darem dla drugich. Mówi: *„Miłość odznacza się głębokim szacunkiem dla wszystkich ludzi, bez względu na rasę, wyznanie i wszystko, co mogłoby ich różnić od nas samych. Miłość odpowiada ofiarnie na potrzeby ubogich i okazuje współczucie tym, którzy żyją w smutku. Miłość jest gotowa zaofiarować gościnność i potrafi przetrwać trudne okresy próby. Jest zawsze gotowa przebaczać, nigdy nie traci nadziei i błogosławieństwem odpowiada na przekleństwo”.*

Podsumowując - na pierwszym miejscu chrześcijanin powinien stawiać miłość do Chrystusa i drugiego człowieka, na drugim zaś związane z Nim wymogi wiary i zapisy ksiąg. Nie można powiedzieć, że Jezus to tylko postać z Biblii. Jest On osobą, a Jego nauczanie jest ponadczasowe. Wiara nie powinna być tylko w umyśle człowieka, ale w nim całym. Powinna też przejawiać się w każdej dziedzinie jego życia, w uczynkach i słowach, bo „wiara bez uczynków jest martwa”.